

[Niels Helveg Petersen.]

ledes det skal tilrettelægges. Det er et spørgsmål, som vi først nu kan begynde at drøfte, og derfor finder jeg, at en vedtagelse om dette er helt overflødig.

Jeg vil gerne drage ind i diskussionen, hvorledes man i Norge påtænker at gribe det an. Den norske regering har stillet midler til rådighed, således at der kan fremstilles en række pjecer, mindre af størrelse end dem, det danske handelssekretariat udgiver, vel på en 15-20 sider, som man agter at fordele gratis, og som trykkes i meget stort oplag. Det er nok noget, vi bør skele til ved Danmarks tilrettelæggelse af folkeafstemningen. De 12 pjecer, som handelssekretariatet har udgivet, koster dog penge, selv om det ikke er meget, og det vil være rimeligt, at der er let tilgængeligt materiale til rådighed for befolkningen forud for den folkeafstemning. Vi er ikke færdige med diskussionen om, hvorledes det skal tilrettelægges, men jeg kan altså ikke stemme for hr. Sigsgaards ændringsforslag.

Hr. Aksel Larsens dagsorden kan jeg heller ikke anbefale at stemme for. En tilslutning til fællesmarkedet vil ikke forhindre et folketingsflertal eller vælgerflertal i Danmark i at gøre noget som helst. Men i øvrigt er der så mange grunde til at afvise dagsordenen, at jeg skal opgive på forhånd at opregne dem.

Endelig vil jeg takke handelsministeren for redegørelsen vedrørende det skattepolitiske og for oplysningerne om, at Danmark stedse har været en drivende kraft i arbejdet for at kortlægge de tekniske problemer om bevarelsen af EFTA-frihandelsfordelene. Jeg opfordrer til, at man fortsat bestræber sig på at være en drivende kraft i dette arbejde.

**Aksel Larsen:** Handelsministeren har prisen værdigt bidraget til, at denne debat snart kan afsluttes. På den anden side synes jeg nok, at han kunne have ofret nogle flere ord på det, der er sagt af ordførerne. Men det har vel sine grunde, at han foretrak at gå uden om det meste.

Han forsøger at trøste os med, at Werner-planen om det økonomisk-monetære samarbejde og det med skatterne først skal besluttes i 1973 i det udvidede fællesmarked, så der er ingen ko på isen, det behøver vi ikke at bekymre os om i dag. Jeg tror ikke, der kan være tvivl om, at det, der står i resolutionen eller vedtagelsen af 22. marts, er noget, man agter at gennemføre. Man siger, at man har den politiske vilje, så det kan ikke nytte noget, at man går ind med bind for øjenene i foretagendet og siger: da det ikke er besluttet formelt nu, går vi ind; så kan vi altid se, om vi er frit stillet til den tid.

Ministeren er ikke tilfreds med min kritik af handelssekretariatets notat og siger, at jeg ikke kan lide at se realiteterne i øjnene. Jo, det kan jeg meget godt lide. Men jeg kan ikke anse det for realiteter, som man har skrevet i det notat. De milliardtab, jeg har opregnet her, som skulle fremgå af notatet, findes i notatet, men det er fuldkommen usandsynligt, at noget sådant skulle indtræffe.

I øvrigt har handelsministeren og handelssekretariatet jo haft alle muligheder for at imødegå denne kritik, for den har vi fremført fra socialistisk folkepartis side i pressen. Jeg har selv fremført den i artikler, og jeg har fremført den mundtligt i markedsudvalget, og i markedsudvalget fik vi forelagt et digert materiale med fotokopier af alt, hvad alle andre end medlemmer af socialistisk folkeparti havde sagt og skrevet om handelssekretariatets notat, og med handelssekretariatets imødegåelse af denne kritik. Det eneste, man omhyggeligt undlod at levere fotokopi til markedsudvalget af, var det, der kom fra socialistisk folkeparti. Det påtalte jeg, og ministeren sagde, at det var en beklagelig fejl, og at den skulle blive redresseret. Det er den ikke blevet endnu, men hvis regeringen sidder til efteråret, er der vel håb om, at ministeren kan sørge for, at løftet bliver holdt inden den tid.

I øvrigt noterer jeg med interesse, at ministeren forsøgte at forsvare notatets påstande